"షట్కర్మయుక్తా"

"ఏం చేస్తున్నావ్ ?"

"ఏం చెయ్యమన్నార్ ?"

"సున్నం కావాలి"

"తెచ్చుకోవాలి"

"నువ్వెందుకు తేవ్వా ?"

"మీ రెందుకు తెచ్చుకోరూ ?"

"ఎక్కడో వుంటే——"

"ఎక్కడో యేమిటి, సందులో కుండలో వుంటే ?"

"నాకా సంగతి తెలుసు, నువ్వు తేవాలి"

"నాకూ తెలుసు ఈసంగతి, మీరు తెచ్చుకోవాలి"

"తెచ్చిపెట్ట మని చెబుతున్నాను వినపడదూ ?"

"మడి కట్టుకున్నాను కనపడదూ ?"

"మడి కట్టుకుని యిప్పు డేమి చెయ్యాలీ నువ్వు ?"

"మీ రలా కూచుని మాత్రం యేమి చెయ్యాల-డీ మహా ?"

"కారణం చెబితేనే మైలపడిపోతావా ?"

"చెబితే మీ కేమయినా కలిసివస్తుందా ?"

"అయినా చెబుదూ చూద్దాం"

"పనిమనిషికి అంట్లు పడెయ్యాలి"

"పడేసి ?"

"హాయ్యి అలకాలి"

"అలికి ?"

"ముగ్గు——"

"పెట్టి ?"

"సడే, నిప్పు సడెయ్యాలి"

"పడేసి ?"

"ఎసరు——"

"పెట్టి ?

"సంభం వుడకెయ్యాలి కాదూ? ఏది తప్పినా అది తప్ప పొయ్యె మనకి. మూడు పూట్లా ఆరగింపయితే గాని తీరు వీధులు వేంచెయ్యడానికి స్వామికి శక్తి పుట్టుకు రాదుగా ?

"............"

"............"

"ఇట్టే సున్నం తెచ్చేదాని కింత దండకం విడెయ్యడం యెందుకూ ?"

"ఒక్క అడుగు సందులోకి లేస్తే కావలసినంత సున్నం కదా, మీ రంత రాయసం చూపించుకోడం యెందుకూ ?"

"............"

"పనిమనిషి కనిపెట్టు కూర్చుంది, నేను వెడుతున్నాను మరి"

"..............."

"పొద్దెక్కిపోతోంది మీ కేం చెబుతారు కబుర్లు. సున్నం కావడమో అక్కర్లేకపోవడమో తేల్చుకుంటే తలుపు వేసుకోవాలి నేను"

"ఇంకా బారెడుపొద్దయినా యెక్కలేదు గదా, అప్పుడే మడేం నీకూ ?"

"ఇంకా మొగమయినా కడుక్కోలేదు గదా, అప్పుడే సున్నమేం మీకూ ?"

"నా సున్నానికీవేళ కొత్తా ?"

"నామడికి మాత్రం కొత్తా ?"

"..............."

"తొరగా తెమల్చాలి, రెప్పవెయ్యకుండా చూస్తూ కూచుంటే కాదు, జైనవిగ్రహం లాగ"

"పెంకి జవాబులు చెబితే అవుతుందా యేమిటి, సున్నం పట్టుకురా ముందు, ఓ—హో !"

"కాళ్లదగ్గిరికి తెప్పించుకుందా మంటే మాత్రం సాగుతుందా యేమిటి అన్నింటికీ, వెళ్లి తెచ్చుకోండి సున్నం, ఆ—హా !"

"బాగుంది !"

"ఘోరకలిగా వుంది"

"సరే, అలా నుంచో"

"మంచిదే, అలా కూచోండి"

"...వెడతావు కాదూ, సున్నం తేవూ ?"

"...కూచుంటారు కాదూ, సున్నం తెచ్చుకోరూ ?"

"..............."

"..............."

"ఇదిగో చూడూ, తీరా కూచున్నాను"

"ఇదిగో పరకాయించండీ, తీరా తెచ్చుకోమన్నాను"

"చెప్పిన మాట వినవు కాదూ ?"

"వినే మాట చెప్పరు కాదూ ?"

"...చెబ్తాను, వెళ్లు"

"...చూస్తాను, కూచోండి"

"నా పని లేకపోతే___"

"నా అవసరం రాకపోతే___"

"ఆడజన్మ యెత్తాక యింత కొయ్యతనం కూడదు"

"మొగజన్మ యెత్తాక యింత సోమరితనం చెల్లదు"

"......................."

"......................."

"నామాట విను. ఇవాళ మాత్రం తెచ్చిపెట్టు"

"నేను చెప్పింది గ్రహించుకోండి. ఇష్టానికిమట్టుగా తెచ్చుకోండి"

"అంతే ?"

"ఇంతే ?"

"......చూతాం"

"సావకాశంగా చూసుకోండి"

"ఆ, ఆ,—ప్స్! వెళ్లిపోయింది. దీనిచేత సున్నం తెప్పించ లేకపోయాం మనం.....మొదట గారాం చేశాం, అది యివాళ విషమించింది. ఆ పెంకితనం చూస్తే వొళ్లు మండి పోతూనే వుంటుంది; కాని ఆజవాబులమీద చెయ్యాడకుండా వుంది.....పై మాటే తోచకుండానూ వుంది, దాని మొగం యీడ్చా!.....మరేం లేదు, ఎంతమందీ వుండినా ఇదే

వరస, అఁచేత చాలా యిదిగా వుఁటోంది మనకి......హు ! మొదటే మనం తెచ్చుకుని వుంటే యీపాటికి మాలపిల్లి దాటి వుందుం. పోనీ యిప్పు డయినా తెచ్చుకుందా మంటే తలుపులు బిడాయించుకుంది కదా ? ఎవళ్ల నయినా దేవురించాలి యిక... ...తెల్లవారుతూనే సున్నం ముట్టెత్తడం—చిక్కే ! కాని తప్పదు"

౨

"ఒకమా టింటోకి రావాలి"

"................"

"మిమ్మల్నే" :

"................"

"వినపడదూ ?"

"................"

"పోనీ, కనపడదూటండీ ?"

"................"

"పిలిచాను. నాతప్పు లేదిక"

"ఆ, ఆ, యేం, యేం ?"

"తొరగా వస్తే చద్దన్నం పెడతాను"

"రాకపోతే ?"

"మీరు పెట్టుకోవాలి"

"ఇంతకంటే అదే నయం, వెళ్లి నీపని చూసుకో"

"కంచం కూడా మీరే కడిగేసుకుంటూ రన్నమాట, అదే బాగుంది, మీపని మీరు చూసుకోండి"

"అదేమిటి ?"

"మీా రిప్పుడు వెలగబెట్టేది మాత్రం యేమిటి ?"

"చూడూ"

"చూశాను"

"చూసేస్తే కాదు మరి"

"పోనీ, చూస్తున్నాను"

"నేనిప్పు డొక గొప్ప ఆలోచనలో వున్నాను"

"కనక ?"

"నన్నిప్పుడు కదపకు"

"భోజనం కంటే మిక్కిలీ విలవ అయినదా అది ?

"................"

"కదిలితే పిట్ట అయి తుర్రు మని యెగిరిపోతుందా అది ?"

"నీధోరణే నీదా ? పోనీ, నువ్విప్పు డింత తొందరపెట్టడాని క్కారణం యేమిటో చెప్పు"

"పొయిలో నిప్పు పడేశాను. అది రాజిం దంటే నీళ్లు పోసు కుని పెద్దమడి కట్టేసుకుంటాను. ఇక చద్దికుండ ముట్టుకోను. కంచంకేసి చూడ నైనా చూడను"

"అయితే, మధ్యాహ్నం భోజనా లయినాక యేకంగా కడి గేస్తువు గాని తొందరేం ?"

"...ఇప్పుడు తిన్న కంచం అలాగే అట్టే పెట్టేసి, దాన్లోనే వడ్డిస్తాను మధ్యాహ్నం, అవును కంగారేం ?"

"................"

"బాగుందా ?"

"నోరు ముయ్"

"నేను ముట్టుకోనండీ"

"షటప్"

"అబ్బో, ధరుమపురానికే యింత యింగ్లీ షయితే, బి.ఏ. కావడం అంటూ వుంటే యిక భూమీ ఆకాశమూ కనపడక పోవునేమో ?..."

"...గిల్లి కజ్జా పెడుతుంది భడవ. నాలుగు వాయిస్తే బుద్ధి వచ్చును గానీ— అయినా— యిక ముందు ప్రతీపనీ సకాలంలో చేసేసుకునే పద్ధతి యేర్పాటుచేసుకోవాలి మనం...... కాని తలుపులు బిగించుకుంది గదా యేమిటి దారి? ఇటు పక్కైన ఆలోచనా చెదిరిపోయి అటు చద్దన్నమూ లేక—ఛూ, ఇవాళ లేవగానే యెవళ్ల మొగం చూశామో మనం ?"

3

"ఏమిటి వంట యివాళ ?"

"అన్నం వార్చాను"

"ఆధారం యేమి టని అడుగుతున్నాను"

"తవ్వెడు గిన్నండీ"

"......................"

"దాని కేమో పొయ్యి"

"......................"

"దానికి పుడకలూ పిడకలూను"

"..................."

"వాటి కేమో అగ్గిపుల్ల"

"మాట్లాడితే గరిగమ్మవాటం. సిగ్గు లేకపోతే సరి"

"నా కెందు కుండాలి సిగ్గు? మీరు తెచ్చి గుట్టలు పెట్టిన కూర లన్నీ కుళ్లిపోతున్నా యనా?"

"పనిమనిషిని సంతకి పంపమని చెప్పలేదూ నేనూ?"

"మీరే వెళ్లి తేవా లని వెంటనే చెప్పెయ్యలేదూ నేనూ?"

"సంతనుంచి కూరలు నేను మోసుకురానా?"

"పొయిదగ్గిర పడివుండి వంట నేను స్వయంగా చెయ్యనా?"

"................."

"మీరు కడుపునిండా తిని గుర్రున తేలుస్తూ లేచివెడితే విస్తరాకులు నాచేతులతో నేను తీసిపారెయ్యనా?"

"........................"

"బిందె బుజాన పెట్టి చెరువునుంచి మంచినీళ్లు నేను మోసుకురానా?"

"......................"

"మానాయన వెయ్యినూట్లటపదహార్లు పారబోసి నాకు పెళ్లి చేశాడు గదా, మీ చేతికి కాఫీకప్పు నే నందించనుటండీ?"

"................."

"ఇంతకీః గుడి అరుగుమీద మీరు చీట్లపేకా, నా యీడు వాళ్లని పదిమందిని చేర్చుకుని రోడ్డుపక్కని నేను బాడ్మింటనూ ఆడుతూ వుంటే యెంత దర్జాగా వుంటుందో యెన్న డయినా ఆలోచించారా?"

"కదిపితే నువ్వు హద్దులో వుండవు, ఛా!"

"కదిపితే గాని మీరు హద్దులోకి రారు, సీత్"

౪

"వంట అయింది"

"అయిందీ? మా ఆటకూడా అయిపోయిందన్నమాటే. ఇక రెండెత్తుల్లో నువ్వు గడ్డుప్రయత్నంలో వుండవచ్చు."

* * *

"వంట అయింది"

"చెప్పావు. ఒక్క క్షణం ఆగు. ఈ వెధవగుర్రం అడ్డు వచ్చింది గాని లేకపోతే యీపాటికి సగం భోజనం అయిపోయి వుండును"

* * *

"వంట అయింది"

"వినపడింది, జ్ఞాపకమూ వుంది. ఒక్క పది నిమిషాలు ఓపికపట్టు. ఈలోపున నన్ను కంగారు పెట్టకు. ఇవాళ వీడి ఆట కట్టితీరాలి"

* * *

"వంట అయింది"

"వచ్చేస్తున్నా, నువ్విన్నిమాట్లు పిలవాలా? నా ఆకలి నే నెరగనూ? నాకు కసిపెరిగిపోయింది, ప్రపంచం తెలవడం లేదు. అదీ వున్న దల్లా, చెప్పకేం?"

* * *

"వంటి అయింది"

"చెప్పానా? చూస్తున్నావా? శాస్త్రయినా యింగితజ్ఞానం వుండవద్దూ?"

* * *

"వంట అయింది"

"ఓహోహో, వేపుకుని తినేస్తున్నా వేమిటి మంచి రసకం దాయప్పట్టులో వచ్చి? నీగో లే సీదా? మొగా డయినవాడికి లక్ష పను లుంటాయి వీధిలో, ఆడది వచ్చి యిన్నిమాట్లు పిల వనా భోజనాని కయితే మాత్రం?"

* * *

"ఎక్కడున్నావు?"

"కనపడదూ?"

"ఏమి చేస్తున్నావు?"

"కనపడదూ?"

"మూతి బిడాయించుకు్కూచున్నావేం?"

"తెలియదూ?"

"అంటే?"

"గొప్ప ఆలోచనపరులు గదా యేలినవారు?"

"అయితే?"

"నేనూ గొప్ప ఆలోచనలో వున్నా నని తెలుసుకో లేనప్పుడు—"

"ఇది ఆలోచిస్తూ కూచోడమా?"

"కాక?"

"ఈవాలకం—"

"ఈవాలకాని కేం? బుర్రగోక్కుంటే గాని మొగరాజులకు ఆలోచన తట్టదు. మూతి బిడాయించుకుంటే గాని ఆడవాళ్లకి ఆలోచన సాగదు, తెలుసా మరి?"

* * *

"గంటసేపణ్ణుంచి గుటకలు మింగుతూ కూచున్నాను, ఇంకా ఆలోచనేనా యేమిటి ?"

"ఏమి చెయ్యమనీ మీ ఆలోచన ?"

"వడ్డించ మని"

"ఓహో ! అయితే, మడికట్టుకోకుండా మీరు వడ్డించ మనడం యేమిటీ ?

"అదెంతసేపూ ?"

"మన కేం దేవతార్చనా, సంధ్యావందన మయినానా, యిది మాత్రం యెంతసేపూ ?"

"ఇదిగో......పట్టుపంచె......మరి లేవవేం ?"

"మీరు స్నానం చెయ్యరేం ?"

"శీతాకాలం, చలి వణికించేస్తోంది, ఇవాళకి స్నానం చెయ్యను పోనిద్దూ"

"కడుపునిండా అన్నం తిన్నా చలి వొణికించేస్తుంది, పోనిద్దూ"

"రేపు తప్పకుండా చేస్తాను స్నానం, నీళ్లు కాచు"

"అయితే, నీళ్లపొయిలో నిప్పు పడేసివస్తాను, కూచోండి"

౩

"పప్పేదీ ?"

"కూరలో వుంది చూసుకోండి"

"దేని కదే వండితే యేమీ ?"

"నిక్షేపం వంటి తాంబూలం పొగాకు కలిపి వేసుకునే యేలిన వారికి పప్పుకూర పనికివచ్చింది కాదేం ?"

"నా అలవాట్లివాళ్ల మారేవి కావు. అలా జరిగిపోవలసిందే యిక"

"నేను వండింది వడ్డించాను. మీరు మారుమాట చెప్పకుండా తినివెళ్లవలసిందే"

*   *   *

"పులుసింత చిక్కగా కాచావేం?"

"అది పులుసయితేనా?"

"మరేమిటీ?"

"ధప్పళం కాదుటండీ?"

*   *   *

"అబ్బో, పెరుగు పులుపురోడ్డు. నాలుక చిల్లుపడి పోయిందిరా దేవుడా!"

"పోనీ, మజ్జిగ వడ్డించనా?"

"ఏదీ చూతాం"

"..............."

"రామ రామా! చూరునీళ్లు. చప్పగా వుంది"

"..............."

"ఏమిటా, నుంచున్నావేం?"

"ఏమి చెయ్యమంటారూ?"

"పాలు పట్టుకురా"

"వో, కావసినన్ని"

"చూడూ, మహామంచిసానవు గానీ—కసింత పంచదార కలిపి—"

"నేనా పని చెయ్యను సుమండీ"

"అదేం ?"

"తియ్యగా వుందనీ, మొగం మొత్తుతోందనీ మళ్లీ వంకలు పన్నడానికా? అబ్బో, వేషాలు నాదగ్గరా ?"

౬

"ప్రయాణం కామోసు"

"అన్నమాటే"

"వల్లకాదు"

"ఏదో పని కల్పిస్తావు, నాకు తెలుసు"

"కల్పించడం ఎప్పుడో అయిపోయింది. ఇది పూరమాయించడం"

"ఈపూటకి విడిచిపెట్టలేవూ ?"

"విడిచిపెట్టను. పాలమూరు వెళ్లి మక్తాధాన్యమూ తోట శిస్తులూ పట్టుకురావాలి"

"చంపేశావు"

"మరేం ఫరవాలేదు. వచ్చాక చీట్లాడితే సరి మళ్లీ బతకవచ్చు"

"..............."

"వెళ్లి తీరాలి"

"..............."

"ఈనెలరోజులూ కష్టపడితిరా, పదిపుట్ల ధాన్యమూ, వెయ్యి రూపాయలూ చేతికివస్తాయి. మళ్లీ సంవత్సరం దాకా మీకు

స్వేచ్ఛ. ఉందనీ లేదనీ చీకూ చింతా అక్కర్లేదు, రేకవేసి పుట్టుకువచ్చారు"

"..............."

"పచ్చకాగితం మారిస్తే నెలరోజులు గడవడం లేదు కొత్త శిస్తులు వస్తేగాని యిక అమావాస్య వెళ్లదు. ఈసంవత్సరం మీా పొగాకు కోసమే యాభయి రూపాయిలు——"

"అప్పట్టు పొగా కయిపోయింది. ఒక్క రూపాయి దయ చెయ్యాలి"

"ముందు పొలమూరు వెళ్లివచ్చి, తరువాత అడగడం"

"ఇప్పుడే యిస్తే యేమిా ?"

"వచ్చాక యిస్తే మాత్రం యేమో ?"

"రైతు లిప్పుడు కనపడతారా ?"

"ఏమిా కనపడకా ?"

"పొలాలు వెళ్లరూ ?"

"మీారూ వెళ్లండి, యేపొలం యేస్థితిలోవుందో చూసు కోవచ్చు కూడా"

"అబ్బా, అద్దెకు సైకిళ్లిచ్చే షాపు లుండగా నడిచివెళ్ల మంటావు"

"మన స్నేహితుల్లో సైకిళ్లున్నవాళ్లు పదిమందిదాకా వున్నారు, వాళ్లు కూడా కూడా మనం తిరగడమే గాని వొక్కడూ మనకి ఉపకారం చెయ్యడామె మరి"

"..............."

"..............."

"పోనీ, నడిచే వెడతాను సరా ?"

"నడిచి కాకపోతే మొగిరి వెళ్ళండి, యివరూ వద్దన్నారూ?"

"..............."

"చెయ్యి చాపనక్కర లేదు. ఇస్తానంటే నే నివ్వడమే అయితే, తొరగా వెడితేనే రూపాయి. ఆలస్యం చేస్తే అర్ధ రూపాయే. వెళుతూ వెడుతూ యెక్కడయినా, చీట్లయినా చదరంగం అయినా ముట్టుకున్నారంటే మాత్రం, అమావాస్య వెళ్ళాకే యివ్వటం, తెలిసిందా ?"

౭

"స్స్, రామయ్యతండ్రీ!"

"బాగుంది సుమండీ! ఏమహానుభావుడు నేర్పాడో గాని పుణ్యమూ పురుషార్థమూ కూడానూ"

"అది కాదు, వడగొట్టేసిం దన్నమాట"

"పుండు వంటి శీతాకాలం కాదూ మరీ? మీరు కనక నెగ్గుకువచ్చారు"

"చచ్చివస్తే—"

"వచ్చి బతికితే—".

"..............."

"మీ ఆపసోపాలకేం గానీ, వసూళ్లేమాత్రమో చెప్పండి తొరంగా"

"కసిన్ని మంచినీ ళ్లయినా యిస్తూ, ముందు"

"అయినా అంటే ?"

"ఇలాంటప్పు డయినా వొక్క కప్పు కాఫీ—"

"నేను చెయ్యలేను సుమండీ"

"అదేం ?"

"ఎండలో వెళ్ళినందుకు మీాకు వడగొట్టింది, కుంపటి దగ్గిర కూచుంటే నాకు వడగొట్టదేం, పాపం ?"

"ఏదో మెలిక లేకుండా మాట్లాడవు నువ్వు"

"మీారు మాట్లాడతారు మహా——వంకర లేకుండా"

"......................"

"......................"

"నన్ను విసిగించక నీకు తోచిన ధారకం యేదో వొకటి దయచెయ్యి"

"................"

"మజ్జిగ తెచావు"

"అవును"

"ఇందాకానే పులుపొచ్చి. ఈపాటికి బురబుర యెత్తే వుంటుంది"

"ఒక్క గుక్క చూసుకోరాదూ ?"

"ఉప్పు కలిపి తెచ్చావా ?"

"అబ్బే"

"మరేం చేశావూ ?"

"నిమ్మకాయ పిడిశాను"

"..........."

"మూడు బొత్తులు. అరవై రూపాయిలు"

"..........."

"ఇది పచ్చకాగితం"

"............"

"ఇవి అయిదు పదులు"

"............"

"ఆరైదులు"

"..............."

"పదిహేను రెళ్లు"

"..............."

"పది వొకట్లు"

"............"

"రెండు వందల యెనబయ్యో తెచ్చారేం ?"

"అరటితోట శిస్తు అంతేటగా ?"

"మరి చెరుకుతోట శిస్తు ?"

"అమావాస్య వెళ్లగానే పట్టుకువస్తారు"

"ధాన్యం ?"

"తెల్లవారాటప్పటికి వస్తాయి బళ్లు"

"మీరు దీపాలు పెట్టాటప్పటి కింటికి రండి, వెళ్లండి"

"............"

"రూపాయి తీశా రెండుకూ ?"

"ను వ్విస్తా నన్నదేగా ?"

"అది మరుపు రాదు పాపం. ఇలా యివ్వండి"

"మాట తప్పుతావా ?"

"ఇవ్వండి ముందు"

"...........…"

"వల్లకాదండీ"

"నాచేతినుంచి నీచేతికీ, నీచేతినుంచి మళ్లీ నాచేతికీ గుంట తిరుగుళ్లెందుకూ ?"

"మాట్లాడవద్దు, ఇవ్వండి"

"అబ్బా, మరి పుచ్చుకో"

"ఇదిగో, పట్టుకువెళ్లండి"

"దానిసిగ్గోసిన పట్టుదల గానీ—నీచేత్తో యివ్వాలనా ?"

"కాకపోతే ? చేతిలోది చేతిలోనుంచే యెగరవేద్దా మనుకున్నారా ?"

౮

"మిమ్మల్ని దయతలచకూడదు సుమండీ"

"ఏమి అపరాధం చేశానూ ?"

"ఊరంతా తిరిగితేగాని దొరికారే కాదుట ?"

"ఎందుకోసం ?"

"అవునా కాదా ?"

"ఇవాళ బడిసావడిలో వేశారు కంద్రవాళ్లు మకాం"

"అయితే ?"

"అంచేత నాకోసం వూరంతా తిరగవలసివచ్చి వుంటుంది"

"ఇప్పుడు నేను రావడానికి వీలులేదని కూడా అన్నారుట?"

"వీలంటే—"

"స్స ! నేనడిగింది వేరు"

"అన్నమాట నిజమే కానీ—"

"ఇక కానీ యెందుకూ ? దయచెయ్యండి"

"దయచెయ్య మంటే రెండర్థా లున్నాయి, తెచ్చింది వెంటనే యిచ్చెయ్య మనీ, కూచో మనీ"

"ఇక నుంచోవ ద్దని మూడో అర్థం కూడా వుంది, తెలిసి"

"అదే, చెప్పాగా ? కూచో మని—"

"ఇక్కడ కాదండి, బడి సావట్లోనండి"

"రమ్మని కభురుచేశావు మరి ?"

"రావడానికి వీలులే దని కసురుకున్నారు మరి?"

"నాది తప్పే, వొప్పుకున్నాను"

"ఇంటికి రానడం అంటే అంత కష్టం కాబోలు"

"పనేమిటో సెలవిప్పిస్తే—"

"సెలవిప్పిస్తే మాత్రం యింతకంటే మనకి సడసం వస్తుందా?"

"...........".

"ఎండపడి రావడమే కాకుండా, నోరు చేసుకుని అడిగారు కూడాను అని—"

"దయ వుందన్నమాటే"

"పోనీ అని చేసి యిస్తే మాత్రం ? మళ్లీ యెప్పటి ఆటే. చెయ్యికడుక్కోడం తరవాయి"

"ఏమయినా ఫలహారం చేశావా యేమిట్రోయ్ ?" ప్రాంగి వి.

"ఫలహారం కాదు, బండలు"

"ఏదీ, తొరగా పట్టుకురా"

"అవతల మించిపోతోందా ?" న

"మించిపోతోందా అంటే, వాయువేగమనోవేగాలమీదే. మహానిక్కచ్చిగా నడుస్తోంది దశావతారీ. అసలు, రావడానికే మనసొప్పింది కాదు గానీ——ఇక నువ్వు తరవాయి అట్టేపెట్ట వని——"

"మీ కివ్వకుండా అంతా నేనే మింగేస్తా ననుకున్నారా?"

"............"

"............"

"ఓహో, కాఫీ చేశానా? దీనికి సాయం రెండు పకోడీలు కూడా వుంటేనా?"

"నో రూరుతోందా?"

"మెల్లిగా అడుగుతున్నావా?"

"తింటున్నట్టే వుంది కామోసు"

"ఉండదూ, చూపు దానిమీదికి పోతేనూ?"

"ఇక చెయ్యడం యెందుకూ పనిచెడీ?"

"......అబ్బా, ఉడుకూ మడుకూను. నాలుక చుర్రుమంది"

"చన్నీళ్లలో పెట్టి చల్లారుస్తా నిలా యివ్వండి గ్లాసు"

"ఊరికే మాటవరస కన్నాను గాని మన జిహ్వ కీ వేడి వొక లెక్కా?"

"అయితే, వొక్కమాటు కుంపటిమీద పెడతా, నివ్వండి"

"మంచిపనే గాని——కాఫీకారిక వొకటుంది విన్నావా?"

"ఏమిటో అది?"

"కాఫీ వేడిగా వుంటే భరించలేం. వేడిగా లేకపోతే భరాయించలేం"

"సంధ్యావందనం రాకపోతే మానె, శ్రాద్ధకారిక లయినా జావద్దా అవధానులవారి పుత్రరత్నంగారికీ ?"

"................"

"పోనీ, వెళ్లండి, నాకేం ?"

"ఇంకా యేదో తరవాయి అట్టేపెట్టావు, నాకు తెలుసు"

"ఏమయినా యిక మీరు నుంచోరు, నాకూ తెలుసు"

"అబ్బే, వెళ్లను రా మరి"

"మీరిక్కడ ఆలస్యం చేసి వెళ్లా రంటే అక్కడ వాళ్లు చేర నివ్వరుసుమండీ"

"వాళ్ల మొగం! నా సరదాకొద్దీ నేను వెడుతున్నాను గానీ—వో—హో అదా ? తాంబూలదానంబు తప్పక చేసిన—"

"ఆడా మొగా భేదం—"

"పద్యం దిద్దెయ్యనూ ?......వా ! తమలపాకులు కావివి, వెన్నప్పాలు"

"మరి పోకచెక్కలో ?"

"కలకండ పలుకలే. అయితే, తాంబూలం కాగానే తర వాయి యేమిటో...?"

"...దీని తరవాత...యేమిటో ?"

"అంతే అంతే, ముక్తాయింపు బులబులాగ్గా తేలిపోవాలి— మరి సెలవ్ !"

"దీల్లో మాత్రం పండితులే. ఇదిగో! దీపాలు పెట్టా టప్పటి కిటికి రావాలి, చెప్పాను కదా ?

౯

"అన్నకాడి కాలస్యం అయినట్టూ, కానట్టూ ? అదిగో, గుడి దగ్గిర తిరుగుతున్న మనుష్యులు కనపడుతూనే వున్నారు, వేళ మించలేదన్నమాటే......అయితే, దీపాలు పెట్టడం అంటే పొద్దు గూకడమా, చీకటి పడ్డమా ?......అట్నుంచి నరుక్కువద్దాం..."

"................"

"వినపడలే దన్నమాట. కనక, మళ్లీ..."

"................"

"ఊహూ, గట్టిగా తట్టి చూద్దాం..."

"................"

"తలుపు దగ్గిరే వుండి నన్నాడిస్తోందా, వంటింట్లోవుందా ? ...."

"................"

"వంట యెప్పుడో అయిపోయి వుంటుంది, ఇదంతా నటనే, సందేహం లేదు. అబ్బో ! నాదగ్గిరా వేషాలు"

"...................."

"చిటపట చినుకులు, దుప్పటి తడిసెను,
తలుపు తియ్యవే భా—మా వేగ తలుపు తియ్యవే
భా—మా"

"...................."

"ఇదిగో, ఇక్కడ నన్నింతసేపు నుంచోబెట్టి ఆలస్యం అయిం దని పేచీపెడితే నే నొప్పుకో నే మనుకున్నావో గాని"

"...రేచీక టయినా పెట్టాడుకా డమ్మా దేవుడు"

"నా కళ్లు పోవా లని వుందా ?"

"అడిలిపోయి నేను మంచం పట్టా లని వుందా ?"

"ఇంతట్లోకే ?"

"క్షణం చాలు, భయపడడానికి"

"అయితే, రిస్టువాచీ కొనిపెట్టు, రేపణ్నుంచి నువ్వు రమ్మన్న క్షణానికి వచ్చి వాలుతూ వుంటాను"

"అదేమంత భాగ్యం, ముందు బుద్ధి కొనుక్కురండి"

* * *

"పట్టుపంచె కట్టుకుని సిద్ధంగా వచ్చారు గాని, ఆకు లేవు వడ్డించడానికి"

"కంచం పెట్టు"

"చీకట్లో నేను కడగలేనండీ"

"చీకట్లో నేనూ ఆకులు కొయ్యలేనండీ"

"మరి పగ లస్తమానమూ యేమి చేశారూ ?"

"ఇప్పుడు చెప్పిన మాట నువ్విప్పుడే యెందుకు చెప్పావు కాదూ ?"

"ఇంటో యేమి వుందో యేమి లేదో మీరు కాస్త పరకా యించుకుంటూ వుండనక్కరలేదూ ?"

"అదంతా నాకు తెలియదు. నువ్వు చబితేనే చెయ్యడం నా పూచీ !"

"బాగుంద్ది, ఆకు లుంటేనే వడ్డించడం నా పూచీ మరి, తెలుసా ?"

౧౦

"అదృష్టవంతుడైన మొగవాడికి, భోజనం చేసి లేచాటప్పటికే తమలపాకుల చిలక లందించే పెళ్లాం దొరుకుతుంది"

"పెట్టిపుట్టిన ఆడదానికి, తనతో కలిసే తాంబూలం వేసుకునే మొగుడు: దొరుకుతాడు"

* * *

"నీభోజనం తెమిలేటప్పటికి వూరు మాటుమణిగింది. పక్కమలిచి బాగుచెయ్యాలి తొరగా, కళ్లు మూసుకుపోతున్నాయి నాకు"

"ఇంత అతిశయం కూడదు సుమండీ సంసారికి"

* * *

"చలి వొణికించేస్తోంది, హు హు హు"

"శాలువుమీద రగ్గు కూడా కప్పనా ?"

"అలా పోయేది కాదిది"

"కుంపటి యెత్తుతా నుండండి"

"పోనీ, నా కొక్కడికేనా యేమిటి ?"

"ఆమాటమీద నిలవండి"

1931 జనవరి భారతినుంచి

పెంపకం